

РЕШЕНИЕ

№ 3131

гр. София, 07.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 160 СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ

при участието на секретаря СИМОНА Г. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ Гражданско дело № 20211110144979 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба с вх. № 34675 от 30.07.2021 г., с която от името на Н. П. Ч., ЕГН ***** против „Т. БГ“ ЕООД, ЕИК *****, са предявени обективно кумулативно съединени искове: 1/ с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ /обулавящ – виж в този смисъл Решение № 110/23.07.2020 г. по гр. дело № 3144/2019 г. на ВКС, ГК, IV г.о., предвид упражнени от страните насрещни волеизявления за прекратяване на трудовото правоотношение/ за признаване за незаконно на уволнението, извършено със заповед № 1/12.04.2021 г. на управителя на „Т. БГ“ ЕООД, ЕИК ***** от 12.04.2021 г. и неговата отмяна; 2/ с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 4 КТ /обусловен - виж в този смисъл Решение № 110/23.07.2020 г. по гр. дело № 3144/2019 г. на ВКС, ГК, IV г.о., предвид упражнени от страните насрещни волеизявления за прекратяване на трудовото правоотношение/ за извършване поправка на основанието за прекратяването на трудовото правоотношение, вписано в трудовата книжка на ищеца Н. П. Ч., ЕГН *****.

В исковата си молба ищецът твърди, че се намирал в трудово правоотношение с ответника по силата на сключен трудов договор № 35/13.07.2020 г., заемайки длъжността „Общ работник“ при ответното дружество. Посочва, че във връзка със сигнал, подаден от представител на самия ответник на 23.03.2021 г., ищецът е бил принудително задържан от служители на Об РПУ- гр. София за времето от 24.03.2021 г. до 26.03.2021 г. Поддържа, че по здравословни

причини, се наложило да ползва отпуск за временна неработоспособност за периода 29.03.2021 г. – 12.04.2021 г. В тази връзка се твърди, че ищецът е уведомил ответното дружество за издадения му болничен лист, като е изпратил същия на електронна поща на дружеството на 01.04.2021 г. Поддържа, че във връзка със създалия се конфликт с ответника – работодател, ищецът е решил да прекрати трудовото си правоотношение, във връзка с което на 30.03.2021 г. е изпратил на работодателя, чрез електронна поща и посредством квалифициран електронен подпис, заявление за прекратяване на трудовото правоотношение, с което отправил 30-дневно предизвестие, съгласно чл. 326, ал. 2 КТ. Сочи, че на 01.04.2021 г., получил на електронна си поща, искане за обяснение във връзка с дисциплинарни нарушения, едно от които било неявяване на ищеца на работа през периода 24.03.2021 г. – 26.03.2021 г. Поддържа, че на 08.04.2021 г. е изпратил на ответника, чрез електронна поща, подписасно с КЕП заявление, с което уведомил работодателя, че желае дните, през който е ищецът е бил принудително задържан от органите на реда, да бъдат оформени като неплатен отпуск, поради внезапно възникнали обективни причини за неявяване на работа. Твърди, че на 09.04.2021 г. изпратил на работодателя, чрез електронна поща, подписано с КЕП заявление, с което го уведомил, че на основание чл. 220, ал. 1 КТ прекратява трудовия си договор без да спази срока на предизвестieto, считано от 12.04.2021 г. Поддържа, че на 18.06.2021 г., получил покана от ответника, да представи трудовата си книжка, за да бъдат вписани в нея данните във връзка с прекратяването на трудовото правоотношение, като от тази покана разбрал, че със заповед № 1/12.04.2021 г. на управителя на „Т. БГ“ ЕООД, ЕИК ***** от 12.04.2021 г., му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. В тази връзка на 22.06.2021 г. ищецът изпратил молба до ответника, чрез електронна поща, с която моли същият да му предостави копие от заповед № 1/12.04.2021 г. на управителя на „Т. БГ“ ЕООД, ЕИК ***** , като се сочи, че на 25.06.2021 г., ответникът изпратил на ищеца нотариална покана – уведомление от 16.04.2021 г. за връчване на заповед № 1/12.04.2021 г. на управителя на „Т. БГ“ ЕООД, ЕИК ***** , от отбелязванията върху която установил, че нотариалната покана и заповед № 1/12.04.2021 г. на управителя на „Т. БГ“ ЕООД, ЕИК ***** , са оформени като връчени на ищеца при условията на чл. 47 ГПК на 01.06.2021 г., респективно, че трудовият договор, сключен между страните се счита прекратено, считано от 02.06.2021 г. Оспорва се, че ищецът е извършил твърдяното в заповед № 1/12.04.2021 г. на управителя на „Т. БГ“ ЕООД, ЕИК ***** нарушение на трудовата дисциплина. Твърди, че за посочения в заповедта период /24.03.2021 г.

– 26.03.2021 г./ е бил принудително задържан от органите на реда, поради което е било налице и обективна невъзможност за реално изпълнение на задълженията, поети по сключения с ответното дружество трудов договор. Поддържа се, че работодателят не е изпълнил задължението си да събере и оцени доказателствата във връзка с отсъствието на работника – ищец през периода 24.03.2021 г. – 26.03.2021 г.

Заявява се, че записаното в трудовата книжка на ищеца основание за прекратяване на трудовото правоотношение между страните в производството /чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ/ не отговаря на действително основание за прекратяване на трудовия договор. В тази връзка се сочи, че трудовото правоотношение между страните не е могло да бъде прекратено на посоченото в трудовата книжка на ищеца основание, тъй като към момента на връчване на заповед № 1/12.04.2021 г. на управителя на „Т. БГ“ ЕООД, ЕИК *****, същото вече е било прекратено на друго основание. В тази връзка се сочи, че дори да се приеме, че заявлението на ищеца от 09.04.2021 г. /за прекратяване на трудовия договор без спазване на срока на предизвестieto/, отправено по електронна поща до работодателя, да не е произвело действие, то трудовото правоотношение между страните се е прекратило на 29.04.2021 г., т.е. с изтичане на срока на 30-дневното предизвестие, отправено от ищеца със заявлението от 30.03.2021 г.

Моли се за уважаване на предявените искове. Претендират се разноси.

В срока за отговор по чл. 131 ответникът „Т. БГ“ ЕООД е депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва предявените искове. Оспорва се обстоятелството, че работодателят е знаел за причините за неявяването на работа на служителя за периода от 24.03.2021 г. до 26.03.2021 г., както и че на 30.03.2021 г. ищецът е изпратил на работодателя, подписано с квалифициран електронен подпис, заявление за прекратяване на трудовото правоотношение между страните, респективно, че на 09.04.2021 г. ищецът е изпратил на работодателя, подписано с квалифициран електронен подпис, заявление за прекратяване на трудовия договор без спазване на срока за предизвестieto, считано от 12.04.2021 г. Излагат се подробни съображения, че ищецът е изпълнил законосъобразно процедурата по чл. 193 КТ, като в тази връзка се оспорват изложените в исковата молба твърдения в обратния смисъл. Поддържа се становище за неоснователност на твърдението на ищеца, че не е извършил посоченото в заповед № 1/12.04.2021 г. на управителя на „Т. БГ“ ЕООД, ЕИК ***** нарушение на трудовата дисциплина. В тази връзка се сочи, че ищецът не се е явил на работа през периода 24.03.2021 г. – 26.03.2021 г., като в срока, предоставен му да даде писмени обяснение във връзка

с това си поведение, същият не е уведомил работодателя за причините за неявяването си на работа. Посочва се още, че ищецът не се е явил на работа не само през дните на задържането му, но и през периода 27.03.2021 г. – 30.03.2021 г., като не е уведомил своевременно работодателя за причините за неявяването си на работа. В тази връзка се сочи, че една на 01.04.2021 г., ищецът е изпратил на работодателя писмо по електронна поща, към което приложено е представил снимка на болничен лист E20210280492, издадена на 29.03.2021 г., съгласно който на ищецът е предоставен отпуск за временна нетрудоспособност за периода 29.03.2021 г. – 09.04.2021 г. Оспорва се, че работодателят е знаел за причините за неявяването на работа от страна на ищеца, като в тази връзка се твърди, че подаването на сигнал от страна на работодателя само по себе си не означава, че същият знае какви действия ще бъдат предприети във връзка със сигнала, още повече, дали във връзка със сигнала има задържани под стража лица. Във връзка с горното се заявява, че след изтичане на срока за даване на обяснения, от страна на ищеца е депозирано писмо чрез електронна поща, което не било подписано, с което е заявил, че желае дните от 24.03.2021 г. до 26.03.2021 г. да бъдат оформени като неплатен отпуск, поради задържането на работника от служители на 06 РПУ-гр. София във връзка с досъдебно производство № 15088/2021 г. Поддържа се, че дисциплинарното наказание „уволнение“, наложено на ищеца със заповед № 1/12.04.2021 г. на управителя на „Т. БГ“ ЕООД, ЕИК ***** нарушение на трудовата дисциплина е наложено, както за нарушение на трудовата дисциплина, изразяващо се в неявяването му на работа през периода 24.03.2021 г. – 26.03.2021 г., така и за неправомерно изнасяне на стоки и материали, собственост на работодателя, установено от органите на реда на 23.03.2021 г. Оспорва се и претенцията с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 4 КТ, като се излагат подробни съображения в този смисъл. Поддържа се, че ищецът не е прекратил трудовото си правоотношение с ответника на соченото от него основание, както и че извършеното от работодателя със заповед № 1/12.04.2021 г. на управителя на „Т. БГ“ ЕООД, ЕИК ***** прекратяване на трудовото правоотношение между страните е законосъобразно извършено, поради което и искът с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 4 КТ подлежи на отхвърляне, доколкото основанието за прекратяване на трудовото правоотношение, вписано в трудовата книжка, отговаря на фактическата и правна обстановка, при която е извършено прекратяването на трудовото правоотношение, респективно не е налице основание за поправка на вписаното основание.

Моли се за отхвърляне на предявените иски. Претендират се разноси.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени и гласни доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

От представения и приобщен към доказателствения материал трудов договор № 35/13.07.2020 г. се установява в производството, че страните в настоящото производство са били обвързани от валидно възникнало трудово правоотношение, по силата на което ищецът Н. П. Ч. е заемал длъжността „Общ работник“ при ответното дружество Т. БГ ЕООД.

От събраните по делото доказателства се установява, че на 23.03.2021 г. ищецът е бил задържан от служители на 06 РПУ – СДВР при МВР, като на същата дата срещу ищецът е образувано досъдебно производство ЗМ № 15088/2021 г. по описа на 06 РУ – СДВР за това, че за времето от неустановена дата до 23.03.2021 г. в гр. София, в качеството си на длъжностно лице, е присвоил чужди движими вещи – метални елементи, служещи за изработка на метални лири, собственост на „Т. БГ“ ЕООД, връчени му в това му качество или поверени му да ги пази или управлява.

Установява се също, че за периода 24.03.2021 г. – 26.03.2021 г. ищецът е бил задържан от органите на реда във връзка с образуваното досъдебно производство ЗМ № 15088/2021 г. по описа на 06 РУ – СДВР.

Между страните не е спорно и се установява от представените извадки от осъществената между страните електронна кореспонденция, че на 30.03.2021 г., в 14:07 часа от електронен адрес: chavdarov.office.ltd@gmail.com, използван от ищеца Н.Ч., на електронен адрес: toplomashinex@mail.bg, използван от ответника, е изпратено от ищеца, респективно получено в електронната поща на ответника, заявление за прекратяване на съществуващото между страните в производството трудово правоотношение по трудов договор № 35/13.07.2020 г. по взаимно съгласие, като в случай, че работодателят не приеме предложението на работника, същото заявление да се счита за 30-дневно предизвестие за прекратяване на договора от работника.

Между страните не е спорно и се установява от представените извадки от осъществената между страните електронна кореспонденция, че на 01.04.2021 г., в 12:07 часа от електронен адрес: toplomashinex@mail.bg, използван от ответника, на електронен адрес: chavdarov.office.ltd@gmail.com, използван от ищеца Н.Ч., е изпратено от ответника, респективно получено в електронната поща на ищеца,

искане за обяснения по чл. 193 ГПК /находящо се на л. 62 от делото/.

Между страните не е спорно и се установява от представените извадки от осъществената между страните електронна кореспонденция, че на 08.04.2021 г., в 17:44 часа от електронен адрес: chavdarov.office.ltd@gmail.com, използван от ищеца Н.Ч., на електронен адрес: toplomashinex@mail.bg, използван от ответника, е изпратено от ищеца, респективно получено в електронната поща на ответника, заявление, с което ищецът е заявил желанието си дните от 24.03.2021 г. до 26.03.2021 г. да бъдат оформени като неплатен отпуск по чл. 160, ал. 1 КТ.

Между страните не е спорно и се установява от представените извадки от осъществената между страните електронна кореспонденция, че на 09.04.2021 г., в 14:00 часа от електронен адрес: chavdarov.office.ltd@gmail.com, използван от ищеца Н.Ч., на електронен адрес: toplomashinex@mail.bg, използван от ответника, е изпратено от ищеца, респективно получено в електронната поща на ответника, заявление за прекратяване на съществуващото между страните в производството трудово правоотношение по трудов договор № 35/13.07.2020 г., считано от 12.04.2021 г., без спазване на срока на предизвестие.

На 12.04.2021 г. е издадена заповед № 1/12.04.2021 г. на управителя на ответното дружество, за прекратяване на съществуващото между страните в производството трудово правоотношение по трудов договор № 35/13.07.2020 г., посредством налагане на ответника на дисциплинарно наказание „уволнение“ за извършени от ответника нарушения на трудовата дисциплина, изразяващи се в следното: в периода от 24.03.2021 г. до 26.03.2021 г. включително, служителят не се явил на работа, като не е уведомил своевременно работодателя си за причините за неявяване на работа. По делото не е спорно и се установява от събраните в производството доказателства, че заповед № 1/12.04.2021 г. на управителя на ответното дружество, за прекратяване на съществуващото между страните в производството трудово правоотношение по трудов договор № 35/13.07.2020 г., посредством налагане на ответника на дисциплинарно наказание „уволнение“ е връчена на ищеца на 03.06.2021 г.

По делото са изслушани, приети и неоспорени от страните в производството заключения по допуснати съдебна компютърно-техническа експертиза и допълнителна съдебно-техническа компютърна експертиза. От заключенията на вещото лице се установява в производството, че заявленията, изпратени от електронен адрес: chavdarov.office.ltd@gmail.com до toplomashinex@mail.bg на 30.03.2021 г. в 13:07 часа, на 08.04.2021 г. в 19:44 часа и на 09.04.2021 г. в 14:00 часа, са подписани с квалифициран електронен подпис на лицето Н. П. Ч. с

валидност на същия от 29.03.2021 г. до 28.03.2024 г. Установява се също, че заявление от 30.03.2021 г. е подписано с КЕП на 30.03.2021 г. в 15:58 часа и е получено в електронната поща на ответника toplomashinex@mail.bg – на 30.03.2021 г. в 16:07 часа; че заявление от 08.04.2021 г. е подписано с КЕП на 08.04.2021 г. в 19:40 часа и е получено в електронната поща на ответника toplomashinex@mail.bg – на 08.04.2021 г. в 19:44 часа, както и че заявление от 09.04.2021 г. е подписано с КЕП на 09.04.2021 г. в 15:17 часа и е получено в електронната поща на ответника toplomashinex@mail.bg – на 09.04.2021 г. в 16:00 часа. От заключенията на вещото лице се установява още, че въз основа на проведенният анализ на „сорс кода“ /технологичната информация, съпътстваща всеки имейл, относно неговия път между мейл сървърите/, се налага извод, че анализираните съобщения са реални – автентични, не са манипулирани и имат конкретен подател и конкретен получател.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Предявени са обективно кумулативно съединени искове: 1/ с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ /обулавящ – виж в този смисъл Решение № 110/23.07.2020 г. по гр. дело № 3144/2019 г. на ВКС, ГК, IV г.о., предвид упражнени от страните насрещни волеизявления за прекратяване на трудовото правоотношение/ за признаване за незаконно на уволнението, извършено със заповед № 1/12.04.2021 г. на управителя на „Т. БГ“ ЕООД, ЕИК ***** от 12.04.2021 г. и неговата отмяна; 2/ с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 4 КТ / виж в този смисъл Решение № 110/23.07.2020 г. по гр. дело № 3144/2019 г. на ВКС, ГК, IV г.о., предвид упражнени от страните насрещни волеизявления за прекратяване на трудовото правоотношение/ за извършване поправка на основаниято за уволнението, вписано в трудовата книжка на ищеца Н. П. Ч., ЕГН *****.

Съдебната практика /включително на Върховен касационен съд/ константно приема, при наличие на конкуренция на основания за прекратяване на трудовото правоотношение, че конститутивно действие има това, чийто фактически състав е настъпил по-рано. Въпросът, за това кое от двете насрещни волеизявления е прекратило трудовото правоотношение е разрешим като преюдициален и по двата иска-с правна квалификация чл. 344 ал. 1, т. 1 КТ и с правна квалификация чл. 344, ал. 1 т. 4 КТ. Изборът за защита чрез самостоятелно предявяване на един от двата иска, разкрива риск за работника или служителя. От една страна, прекратяването на трудовото правоотношение на основание, различно от това,

посочено в заповедта за уволнение и вписано в трудовата книжка, което е осъществило своя фактически състав преди издаването на заповедта за уволнение, извежда неоснователност на иска по чл. 344 ал. 1 т. 1 КТ. Настъпилото прекратяване на трудовото правоотношение го погасява. Включително изключва и правото на работодателя повторно да прекрати несъществуващата правна връзка с работника или служителя. От друга страна искът по чл. 344 ал. 1 т. 4 КТ за поправка на основанията за уволнение, вписано в трудовата книжка не е средство за защита на работника срещу незаконно уволнение. С иск по чл. 344 ал. 1 т. 4 КТ работникът разполага когато не оспорва прекратяването на трудовото правоотношение, а само вписаното основание за прекратяване /член, алинея, точка и буква от КТ/, с твърдения, че не то е действително осъщественото. При спор на кое основание е прекратено трудовото правоотношение, единственото адекватно средство за защита на неговите права е предявяването на двата иска-по чл. 344 ал. 1 т. 1 КТ и по чл. 344 ал. 1 т. 4 КТ. Искът по чл. 344 ал. 1 т. 4 КТ е съединен под отрицателното процесуално условие за неоснователност на иска по чл. 344 ал. 1 т. 1 КТ.

По отношение на иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ /обуславящ – виж в този смисъл Решение № 110/23.07.2020 г. по гр. дело № 3144/2019 г. на ВКС, ГК, IV г.о., предвид упражнени от страните насрещни волеизявления за прекратяване на трудовото правоотношение/ за признаване за незаконно на уволнението, извършено със заповед № 1/12.04.2021 г. на управителя на „Т. БГ“ ЕООД, ЕИК ***** от 12.04.2021 г. и неговата отмяна, съдът намира следното:

За уважаване на предявения иск с чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ в тежест на ищеца е да докаже съществувало между страните трудово правоотношение, което е прекратено. В тежест на ответника е да докаже, че е било налице твърдяното основание за уволнение, обективизирано в заповед № 1/12.04.2021 г. на управителя на „Т. БГ“ ЕООД, ЕИК ***** от 12.04.2021 г., съответно че правото на уволнение е надлежно упражнено.

Съгласно разпоредбата на чл. 326, ал. 1 КТ, работникът или служителят може да прекрати трудовия договор, като отправи писмено предизвестие до работодателя. Съгласно разпоредбата на чл. 326, ал. 2, изр. 1 КТ, срокът на предизвестието при прекратяване на безсрочен трудов договор е 30 дни, доколкото страните не са уговорили по-дълъг срок, но не повече от 3 месеца.

В процесния случай, страните по процесното трудово правоотношение не са

уговорили срок, различен от посочения в разпоредбата на чл. 326, ал. 2, изр. 1 КТ, а именно 30-дневен.

От събраните по делото доказателства се установи в производството, че на 30.03.2021 г., в 16:07 часа от електронен адрес: chavdarov.office.ltd@gmail.com, използван от ищеца Н.Ч., на електронен адрес: toplomashinex@mail.bg, използван от ответника, е изпратено от ищеца, респективно получено в електронната поща на ответника, заявление, в което е обективизирано изявление за отправяне на предизвестие за прекратяване на съществуващото между страните в производството трудово правоотношение по трудов договор № 35/13.07.2020 г., с 30-дневно предизвестие. Безспорно се установи в производството, че изявлението на ищеца е получено от ответника на 30.03.2021 г. в 16:07 часа, което обстоятелство и не се оспорва от последния, видно от изложените твърдения в исковата молба /оспорва се единствено, че заявлението не е подписано по надлежния начин с квалифициран електронен подпис, което оспорване се явява неоснователно с оглед събраните по делото доказателства, обсъдени по-горе/.

Същевременно се установи в производството, че на 09.04.2021 г., в 14:00 часа от електронен адрес: chavdarov.office.ltd@gmail.com, използван от ищеца Н.Ч., на електронен адрес: toplomashinex@mail.bg, използван от ответника, е изпратено от ищеца, респективно получено в електронната поща на ответника, заявление за прекратяване на съществуващото между страните в производството трудово правоотношение по трудов договор № 35/13.07.2020 г., считано от 12.04.2021 г., без спазване на срока на предизвестията, отправено със заявление и получено от работодателя на 30.03.2021 г.

Предизвестията по естеството си представлява уведомление, отправено от едната страна в трудовото правоотношение към другата, съдържащо решението на първата да упражни потестативното си право за едностранно прекратяване на трудовото правоотношение, като то съдържа и посочване на срок (датата, от която започва да тече предизвестията, или срокът, след изтичане на който трудовият договор ще бъде прекратен). Неспазването на срока означава, че някоя от страните е решила да не изчака изтичането му и да прекрати договора преди този момент. Ако страната реши да се възползва от тази законова възможност, трудовият договор се прекратява в деня на изтичане на тази част от срока на предизвестията (чл. 335, ал. 2, т. 2 КТ), който поискателят прекратяването страна е посочила. Когато по силата на закона се дължи предизвестие, но страната заяви, че не желае срокът да бъде спазен изобщо, то трудовото правоотношение се прекратява в момента на достигане на изявлението до другата страна (чл. 335, ал. 2, т. 3КТ),

или в момента, който страната е определила като дата на прекратяване на трудовото правоотношение, като тя дължи заплащане на обезщетение по чл. 220, ал. 1 КТ. Меродавен е моментът на прекратяване на трудовото правоотношение, посочен от страната, която е поискала прекратяване при неспазване срока на предизвестие. Неспазването на срока на предизвестие има значение единствено за пораждаване на задължението за заплащане на следващото се обезщетение по чл. 220, ал. 1 КТ - т.е., касае се за облигационни отношения, които възникват като последица от настъпилото прекратяване на трудовото правоотношение и се разглеждат отделно /в този смисъл Определение № 770 от 12.11.2020 г. по гр. д. № 2090/2020 г., Г. К., III Г. О. на ВКС/. Срокът на предизвестие е законоустановен, поради което не е необходимо да се съдържа във волеизявлението по чл. 326, ал. 1 КТ. След получаване на предизвестие, всяка от страните по трудовото правоотношение може да прекрати договора с едностранно писмено волеизявление, а не с конклюдентни действия, но ще дължи обезщетение по чл. 220, ал. 1 или, ал. 2 КТ за неспазено предизвестие. Плащането на обезщетение не е уредено като предпоставка за прекратяване на договора и не представлява такава предпоставка /в този смисъл Решение № 193 от 28.11.2019 г. по гр. д. № 767/2019 г., Г. К., III Г. О. на ВКС/. Цитираната по-горе съдебна практика напълно се споделя от настоящия съдебен състав.

Следователно, настоящият съдебен състав намира, че в процесния случай, трудовото правоотношение, възникнало по силата на трудов договор № 35/13.07.2020 г., по силата на което ищецът Н. П. Ч. е заемал длъжността „Общ работник“ при ответното дружество Т. БГ ЕООД, е прекратено, считано от датата в момента, който ищецът е определил като дата на прекратяване на трудовото правоотношение в заявлението си неспазване срока на предизвестие от 09.04.2021 г., което се установи, че е получено от работодателя на 09.04.2021 г., в 16:00 часа, а именно, считано от 12.04.2021 г. Неспазването на срока на предизвестие има значение единствено за пораждаване на задължението за заплащане на следващото се обезщетение по чл. 220, ал. 1 КТ - т.е., касае се за облигационни отношения, които възникват като последица от настъпилото прекратяване на трудовото правоотношение и се разглеждат отделно.

От името на ответното дружество е релевирано възражение за злоупотреба с правото по чл. 326, ал. 1 КТ от страна на работника, доколкото същото е упражнено, за да се избегне налагането на дисциплинарно наказание за нарушения, които са били извършени преди отправянето на едностранното изявление за прекратяване на трудовия договор. Възражението е неоснователно. В

производството безспорно се установи, че на 30.03.2021 г., в 16:07 часа от електронен адрес: chavdarov.office.ltd@gmail.com, използван от ищеца Н.Ч., на електронен адрес: toplomashinex@mail.bg, използван от ответника, е изпратено от ищеца, респективно получено в електронната поща на ответника, заявление, в което е обективизирано изявление за отправяне на предизвестие за прекратяване на съществуващото между страните в производството трудово правоотношение по трудов договор № 35/13.07.2020 г., с 30-дневно предизвестие. Безспорно се установи в производството, че изявлението на ищеца е получено от ответника на 30.03.2021 г. в 16:07 часа, което обстоятелство и не се оспорва от последния, видно от изложените твърдения в исковата молба. Установи се още, че на 01.04.2021 г., в 12:07 часа от електронен адрес: toplomashinex@mail.bg, използван от ответника, на електронен адрес: chavdarov.office.ltd@gmail.com, използван от ищеца Н.Ч., е изпратено от ответника, респективно получено в електронната поща на ищеца, искане за обяснения по чл. 193 ГПК, т.е. моментът, в който ищецът е узнал за дисциплинарното производство, водено от работодателя за дисциплинарни нарушения, за които впоследствие е издадена заповед № 1/12.04.2021 г. на управителя на ответното дружество, за прекратяване на съществуващото между страните в производството трудово правоотношение по трудов договор № 35/13.07.2020 г., посредством налагане на ответника на дисциплинарно наказание „уволнение“, хронологично следва момента, в който ищецът е отправил до работодателя едностранно изявление за прекратяване на трудовото правоотношение. Следователно от събраните по делото доказателства не може да се направи извод, че ищецът е отправил изявлението си за прекратяване на трудовото правоотношение във връзка със започналото срещу него дисциплинарно производство от работодателя и единствено с цел избягване реализиране на дисциплинарната отговорност, доколкото от събраните по делото доказателства се установява, че ищецът е разбрал за така започнатото от работодателя дисциплинарно производство, едва след отправяне на изявлението за едностранно прекратяване на трудовото правоотношение с предизвестие. Не може да се приеме извод, че ищецът е упражнил правата си по чл. 326, ал. 1 КТ само защото срещу него е било образувано досъдебно производство ЗМ № 15088/2021 г. по описа на 06 РУ – СДВР за това, че за времето от неустановена дата до 23.03.2021 г. в гр. София, в качеството си на длъжностно лице, е присвоил чужди движими вещи – метални елементи, служещи за изработка на метални лири, собственост на „Т. БГ“ ЕООД, връчени му в това му качество или поверени му да ги пази или управлява, каквото възражение бе направено от името на

ответното дружество, чрез процесуалния му представител – адвокат Коцополус, в хода на устните състезания в настоящото производство. Доказателства в тази връзка не се ангажираха по делото. В хода на устните състезания по делото, от името на ответното дружество е релевирано допълнително възражение, че ищецът е злоупотребил с правото по чл. 326, ал. 1 КТ, доколкото е предприел действия за едностранно прекратяването на трудовата връзка, защото е обвинен за извършени кражби от ответното дружество. Това възражение освен преклудирано, доколкото се прави едва в хода на устните състезания в настоящата инстанция, е и неоснователно. Съгласно чл. 16 от НПК обвиняемият се смята за невинен до установяване на противното с влязла в сила присъда. Към настоящият момент не е поставена влязла в сила присъда, с която ищецът да е признат за виновен в извършването на „кражби“ от ответното дружество. Такава не е била постановена и към момента на депозиране на заявлението за прекратяване на трудовото правоотношение с предизвестие /30.03.2021 г./. От събраните по делото доказателства не може да се направи извод, че ищецът е депозирал заявлението си за едностранно прекратяване на правоотношението, само защото е бил привлечен към наказателна отговорност за това, че за времето от неустановена дата до 23.03.2021 г. в гр. София, в качеството си на длъжностно лице, е присвоил чужди движими вещи – метални елементи, служещи за изработка на метални лири, собственост на „Т. БГ“ ЕООД, връчени му в това му качество или поверени му да ги пази или управлява. Безспорни доказателства в този смисъл не са ангажирани по делото.

Следователно, издадената на 12.04.2021 г. заповед № 1/12.04.2021 г. на управителя на ответното дружество, за прекратяване на съществуващото между страните в производството трудово правоотношение по трудов договор № 35/13.07.2020 г., посредством налагане на ответника на дисциплинарно наказание „уволнение“, връчена на ищеца на 03.06.2021 г. е без правно значение, доколкото към момента на връчване на заповедта, трудовото правоотношение между страните е било прекратено на 12.04.2021 г. Прекратяването на трудовото правоотношение на основание, различно от това, посочено в заповедта за уволнение и вписано в трудовата книжка, което е осъществило своя фактически състав преди издаването на заповедта за уволнение, извежда неоснователност на иска по чл. 344, ал. 1 т. 1 КТ.

Предвид изложените съображения, предявеният иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, следва да бъде отхвърлен.

Като допълнение, следва да се посочи, че заповед № 1/12.04.2021 г. на

управителя на ответното дружество, е издадена за прекратяване на съществуващото между страните в производството трудово правоотношение по трудов договор № 35/13.07.2020 г., посредством налагане на ответника на дисциплинарно наказание „уволнение“ за извършени от ответника нарушения на трудовата дисциплина, изразяващи се в следното: в периода от 24.03.2021 г. до 26.03.2021 г. включително, служителят не се явил на работа, като не е уведомил своевременно работодателя си за причините за неявяване на работа.

Същевременно по делото се установи, че за периода, за който е наложено дисциплинарното наказание, ищецът е бил задържан под стража във връзка с образувано срещу него досъдебно производство ЗМ № 15088/2021 г. по описа на 06 РУ – СДВР за това, че за времето от неустановена дата до 23.03.2021 г. в гр. София, в качеството си на длъжностно лице, е присвоил чужди движими вещи – метални елементи, служещи за изработка на метални лири, собственост на „Т. БГ“ ЕООД, връчени му в това му качество или поверени му да ги пази или управлява. За това обстоятелство ответникът е уведомен на 08.04.2021 г., видно от доказателствения материал по делото, т.е. преди датата на издаване на процесната заповед № 1/12.04.2021 г. на управителя на ответното дружество. Следователно, към датата на издаване на процесната заповед № 1/12.04.2021 г. на управителя на ответното дружество, работодателят е бил наясно с причината, поради която в периода от 24.03.2021 г. до 26.03.2021 г. включително, служителят не се явил на работа, а именно поради обстоятелството е бил задържан под стража във връзка с образувано срещу него досъдебно производство ЗМ № 15088/2021 г. по описа на 06 РУ – СДВР. Според разпоредбата на чл.186 КТ виновното неизпълнение на трудовите задължения е нарушение на трудовата дисциплина. То като всяко правонарушение е виновно противоправно деяние. Субект на нарушението може да бъде само работник или служител, т.е. лице, което предоставя работната си сила по трудово правоотношение. Обект на дисциплинарно нарушение могат да бъдат само задължения на работника или служителя по трудовото му правоотношение със съответния работодател. Има случаи и на обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор. Тогава има създадена нова обстановка, при която реалното изпълнение на трудовия договор е станало невъзможно. Причините, които са породили тази невъзможност трябва да бъдат непреодолими за и от страните. Когато работникът или служителят е задържан под стража като мярка за неотклонение, то очевидно същият не може да изпълнява трудовите си задължения поради ограничаване на правата му с оглед наказателното преследване срещу него. Задържането под стража като мярка за

неотклонение е законово средство за процесуална принуда, което се налага с цел да бъде осигурено нормалното протичане и довършване на развиващото се наказателно производство и да се гарантира изпълнението на влязлата в сила присъда. Тя може да бъде взета както за по-кратък период от време, така и за относително по-дълъг период, през който работникът или служителят обективно не може да изпълнява трудовите си задължения. Тоест, в такива случаи няма виновно неизпълнение на трудови задължения от работника или служителя, а причината за невъзможността е непреодолима и за двете страни по трудовото правоотношение /в този смисъл Решение № 203 от 24.06.2015 г. по гр. д. № 6889/2014 г., Г. К., IV Г. О. на ВКС/.

Следователно, доколкото издадената на 12.04.2021 г. заповед № 1/12.04.2021 г. на управителя на ответното дружество, за прекратяване на съществуващото между страните в производството трудово правоотношение по трудов договор № 35/13.07.2020 г., посредством налагане на ответника на дисциплинарно наказание „уволнение“ е издадена единствено за дисциплинарно нарушение, изразяващо се в това, че в периода от 24.03.2021 г. до 26.03.2021 г. включително, служителят не се явил на работа, като не е уведомил своевременно работодателя си за причините за неявяване на работа, за който период се установи в производството, че са били налице обективни пречки пред работника да изпълнява трудовите си функции, то заповедта се явява и незаконосъобразна. Това обстоятелство, обаче, е ирелевантно в настоящото производство, доколкото по делото се установи, че издадената на 12.04.2021 г. заповед № 1/12.04.2021 г. на управителя на ответното дружество, за прекратяване на съществуващото между страните в производството трудово правоотношение по трудов договор № 35/13.07.2020 г., посредством налагане на ответника на дисциплинарно наказание „уволнение“, връчена на ищеца на 03.06.2021 г. е без правно значение, доколкото към момента на връчване на заповедта, трудовото правоотношение между страните е било прекратено на 12.04.2021 г.

По отношение на иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 4 КТ /обусловен - виж в този смисъл Решение № 110/23.07.2020 г. по гр. дело № 3144/2019 г. на ВКС, ГК, IV г.о., предвид упражнени от страните насрещни волеизявления за прекратяване на трудовото правоотношение/ за извършване поправка на основаниято за прекратяване на трудовото правоотношение, вписано в трудовата книжка на ищеца Н. П. Ч., ЕГН *****, съдът намира следното:

В тежест на ищеца по иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 4 КТ за

поправка на вписаното в трудовата книжка основание за прекратяване на трудовото правоотношение е да докаже, че между страните е съществувало трудово правоотношение; че същото е прекратено; че в трудовата книжка е вписано основание за прекратяване различно от действителното правно положение.

Потестативното право по чл. 344, ал. 1, т. 4 КТ възниква за уволнения работник или служител само когато вписаното от работодателя в трудовата му книжка уволнително основание е невярно. В разглеждания случай по делото е представено копие от трудовата книжка, от което се установява наличието на вписване относно основанието за прекратяване на трудов договор № 35/13.07.2020 г., сключен между Т. БГ ЕООД, в качеството на работодател и Н. П. Ч., в качеството на работник, а именно чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ. Обстоятелството, че именно това основание за прекратяване на процесното правоотношение е вписано в трудовата книжка на ищеца не се оспорва от ответното дружество и изрично се признава с отговора на исковата молба.

Предвид обстоятелството, че по делото се установи, че трудовото правоотношение между страните в производството е прекратено на основание различно от вписаното в трудовата книжка, то искът с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 4 КТ, следва да бъде уважен.

По отношение разпределението на отговорността за разноските в производството пред СРС:

При този изход на правния спор право на разноски в настоящото производство имат и двете страни.

От името на ищеца своевременно е направено искане за присъждане на разноски, а именно за адвокатско възнаграждение в размер на 1440 лева, като са представени и доказателства за извършване на претендираните разноски.

Предвид горното и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът „Т. БГ“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Иван Вазов, ул. Д. Манов, бл. 51, вх. А, ет. 3, ап. 7, следва да бъде осъден да заплати в полза на ищеца Н. П. Ч., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. Карпузица, ул. Комините № 7 сумата от 720,00 лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение в производството по гр.д. № 44979/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, съразмерно на уважената част от предявените икове.

От името на ответника своевременно е направено искане за присъждане на разноски, а именно за заплатена държавна такса за издаванена съдебно

удостоверение в размер на 5,00 лева, за заплатен депозит за вещо лице по допусната в производството съдебна компютърно-техническа експертиза в размер на 500,00 лева и за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1200 лева, като са представени и доказателства за извършване на претендираните разноски.

Предвид горното и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, ищецът Н. П. Ч., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. Карпузица, ул. Комините № 7, следва да бъде осъден да заплати в полза на ответника „Т. БГ“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Иван Вазов, ул. Д. Манов, бл. 51, вх. А, ет. 3, ап. 7 сумата от 875,00 лева, представляваща разноски в производството по гр.д. № 44979/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, съразмерно на отхвърлената част от предявените искове.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета и по сметка на Софийски районен съд сумата от 80,00 лева, представляваща държавна такса в производството по гр.д. № 44979/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, съобразно уважената част от предявените искове.

Така мотивиран, Софийски районен съд, II ГО, 160 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Н. П. Ч., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. Карпузица, ул. Комините № 7 против „Т. БГ“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Иван Вазов, ул. Д. Манов, бл. 51, вх. А, ет. 3, ап. 7 с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ, за отмяна на заповед № 1/12.04.2021 г. на управителя на ответното дружество, за прекратяване на трудово правоотношение по трудов договор № 35/13.07.2020 г., сключен между Т. БГ ЕООД, в качеството на работодател и Н. П. Ч., в качеството на работник, като незаконосъобразна.

ЗАДЪЛЖАВА, на осн. чл. 344, ал. 1, т. 4 от КТ, „Т. БГ“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Иван Вазов, ул. Д. Манов, бл. 51, вх. А, ет. 3, ап. 7 **ДА ИЗВЪРШИ ПОПРАВКА** в трудовата книжка на Н. П. Ч., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. Карпузица, ул. Комините № 7, като впише коректното правно основание, на което е прекратено трудовото правоотношение по трудов договор № 35/13.07.2020 г., сключен между Т. БГ ЕООД, в качеството на работодател и Н. П. Ч., в качеството на работник, а именно чл. 326, ал. 1 КТ.

ОСЪЖДА „Т. БГ“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на

управление: гр. София, ж.к. Иван Вазов, ул. Д. Манов, бл. 51, вх. А, ет. 3, ап. 7 **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на Н. П. Ч., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. Карпузица, ул. Комините № 7, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **720,00 лева**, представляваща разноси за адвокатско възнаграждение в производството по гр.д. № 44979/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, съразмерно на уважената част от предявените искиове.

ОСЪЖДА Н. П. Ч., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. Карпузица, ул. Комините № 7, да заплати в полза на „Т. БГ“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Иван Вазов, ул. Д. Манов, бл. 51, вх. А, ет. 3, ап. 7, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата от **875,00 лева**, представляваща разноси в производството по гр.д. № 44979/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, съразмерно на отхвърлената част от предявените искиове.

ОСЪЖДА „Т. БГ“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Иван Вазов, ул. Д. Манов, бл. 51, вх. А, ет. 3, ап. 7 **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на Софийски районен съд, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, сумата от **80,00 лева**, представляваща държавна такса в производството по гр.д. № 44979/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, съобразно уважената част от предявените искиове.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____